

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «Ρύθμιση θεμάτων μοναστηριακής περιουσίας.

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Είναι γνωστό ότι, μετά από τις πρόσφατες μισθολογικές ρυθμίσεις, το σύνολο σχεδόν των λειτουργικών δαπανών της Εκκλησίας της Ελλάδος και των άλλων ορθόδοξων Εκκλησιών της Ελληνικής Επικρατείας βαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό. Συγκεκριμένα, το Δημόσιο καταβάλλει:

α) τη μισθοδοσία και την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη του εφημεριακού κλήρου, που εξομοιώθηκε πια με τους δημόσιους υπαλλήλους, σύμφωνα με το νόμο για το ενιαίο μισθολόγιο, β) τη μισθοδοσία και συνταξιοδότηση των αρχιερέων, γ) τη μισθοδοσία των υπαλλήλων και του βοηθητικού προσωπικού της Αρχιεπισκοπής Αθηνών και των Μητροπόλεων, δ) τα ελλείμματα του Ταμείου Ασφαλίσεως Κληρικών Ελλάδος, ε) τις δαπάνες για την εκκλησιαστική παιδεία, στ) τις δαπάνες λειτουργίας του νοσοκομείου των κληρικών, που εντάχθηκε στο Εθνικό Σύστημα Υγείας και ζ) τη συνταξιοδότηση από τον ΟΓΑ των μοναχών. Επιπλέον θα αναλάβει συμπληρωματικά και τη μισθοδοσία όλων των ιεροκλήρων.

Είναι γνωστό επίσης το μέγεθος της εκκλησιαστικής περιουσίας. Ειδικότερα οι Μονές κατέχουν ανεκμετάλλευτες ή με ελλειπή εκμετάλλευση μεγάλες εκτάσεις αγροτικής και δασικής γης, της οποίας τους πάρος στερείται το κοινωνικό σύνολο.

Από το 1952 — σε μια εποχή, που συγκριτικά με τη σημερινή, οι εκκλησιαστικές δαπάνες του Κράτους ήταν πολύ χαμηλές — νομοθετήθηκε η υποχρέωση μεταβίβασης των 4/5 της μοναστηριακής περιουσίας στο Δημόσιο για την αποκατάσταση ακτημόνων (ν.δ. 2185/1952). Η νομοθετημένη αυτή υποχρέωση δεν έχει εκπληρωθεί μέχρι σήμερα.

Εν τω μεταξύ σημαντικό μέρος της περιουσίας αυτής έχει καταληφθεί με παράνομες ή ασύμφορες πωλήσεις ή έχει καταπατηθεί από επιδέξιους εκμεταλλευτές γης, ενώ η υπόλοιπη παραμένει εγκαταλελειμμένη ή κάτω από αντιοικονομική εκμετάλλευση τρίτων. Η εθνική αυτή περιουσία φθίνει συνεχώς και τείνει να εκλείψει ως πλουτοπαραγωγική πηγή για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και τη δασοπονία της χώρας.

Το σημαντικότερο μέρος της περιουσίας που κατέχει η Εκκλησία ανήκει στην κυριότητα του Δημοσίου. Κατέχεται χωρίς νόμιμους τίτλους ιδιοκτησίας από τις Μονές με την ανοχή του Κράτους. Η δημόσια αυτή περιουσία μειώνεται συνεχώς με παράνομες πωλήσεις και με καταπατήσεις, που οδηγούν σε χωρίς έλεγχο οικοπεδοποίηση και εκμετάλλευση.

Το Κράτος, με την ευθύνη που δημιουργεί η πατροπαράδοτη αρχή της «νόμιμης κρατούσης Πολιτείας» δεν μπορεί να παραμείνει απαθής θεατής απέναντι σ' αυτή την πορεία φθοράς της εθνικής γης που έρσισκεται στην κατοχή της Εκκλησίας. Η ανάγκη αποτελεσματικής λύσης καθίσταται ιδιαίτερα επιτακτική, όταν υπάρχουν ακτημόνες και όταν ο αγροτικός πληθυσμός της χώρας επιζητεί συνεχώς εκτάσεις για σωστή εκμετάλλευση και για την ανάπτυξη της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και της δασοπονίας.

Η Κυβέρνηση, συνεπής στις εξαγγελίες της και στις προγραμματικές της δηλώσεις και σταθμίζοντας το δημόσιο έλλογος των εκκλησιαστικών δαπανών, και τις υποχρεώσεις της Πολιτείας απέναντι στο κοινωνικό σύνολο, επιχειρεί, με το παρόν νομοσχέδιο, ένα πρώτο βήμα ρύθμισης των περιουσιακών και των ευρύτερων σχέσεων Κράτους και Εκκλησίας. Η ενέργεια αυτή γίνεται στο πλαίσιο της εδραϊκής των αρμονικών σχέσεων Κράτους και Εκκλησίας, τις οποίες η Κυβέρνηση εννοεί πάντοτε ως συνεχή αναμύνηση της κοι-

νωνικής αποστολής της Εκκλησίας με την κοινωνική αποστολή της Πολιτείας.

Με το προτεινόμενο νομοσχέδιο επιδιώκει επιπλέον η Κυβέρνηση τον εξής ευρύτερο κοινωνικό στόχο: να σταματήσει την καταπατηση και το παρανόμο εμπόριο δημοσίας γης που ήταν στην κατοχή Μονών και συγχρόνως να εξασφαλίσει νόμιμους τίτλους ιδιοκτησίας σε όσους καλόπιστα έδωσαν τις οικονομίες τους και «αγόρασαν» από τους καταπατητές παρανόμο οικοπέδο, για να στεγαστούν, χωρίς να αποκτήσουν ποτέ κυριότητα. Με αυτό τον τρόπο θα επιλυθεί ένα χρόνιο ιδιοκτησιακό πρόβλημα, που πλήττει χιλιάδες φτωχών οικογενειών.

Η Κυβέρνηση, τέλος, θέσφει εθνικό και ιστορικό χρέος της Πολιτείας, εκτός από την ανάληψη των δαπανών λειτουργίας της Εκκλησίας που αναφέρθηκαν, τη διατήρηση των Μονών ως κέντρων λατρείας και μνημείων της εθνικής κληρονομιάς. Γι' αυτό, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, θεσπίζει για πρώτη φορά τη δυνατότητα οικονομικής ενίσχυσής τους από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο περιορίζεται μόνο στη δημόσια κτήση που κατέχεται χωρίς νόμιμους τίτλους από τις Μονές ή κατεχόταν από αυτές και έχει περιέλθει παράνομα στην κατοχή τρίτων, καθώς και στη ρύθμιση θεμάτων διοίκησης της μοναστηριακής περιουσίας. Με το νομοσχέδιο αυτό αποσκοπείται:

α. Η διασφάλιση και η διάσωση από τη φθορά της αγροτικής και δασικής γενικά περιουσίας του Δημοσίου που κατέχεται από τις Μονές.

β. Η διασφάλιση και η διάσωση της περιουσίας του Δημοσίου, που έχει εκφύγει από την κατοχή των Μονών και έχει περιέλθει παράνομα στην κατοχή τρίτων.

γ. Η άμεση επανάκτηση από το Δημόσιο της πλήρους νομής και κατοχής της κρατικής αυτής περιουσίας, ώστε να δοθεί στο κοινωνικό σύνολο.

δ. Η ιδιοκτησιακή αποκατάσταση με νόμιμους τίτλους κυριότητας όλων εκείνων που καλόπιστα παραιτήθηκαν από τους καταπατητές και αγόρασαν παράνομα οικοπέδα σε γη του Δημοσίου που κατεχόταν από Μονές.

ε. Η υπεύθυνη, από κοινού με την Εκκλησία, διοίκηση της μοναστηριακής περιουσίας, που θα παραμείνει στην Εκκλησία.

στ. Η ουσιαστική ενίσχυση των Μονών ως τόπων λατρείας και ως κέντρων εθνικής κληρονομιάς.

Οι επιμέρους ρυθμίσεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου αιτιολογούνται ως εξής:

Άρθρο 1.

Με το πρώτο άρθρο ρυθμίζονται θέματα ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων των ακινήτων που κατέχονται από Μονές ή τρίτους χωρίς νόμιμους τίτλους κυριότητας. Ειδικότερα:

α. Η Παράγραφος 1 θεσπίζει τεκμήριο κυριότητας του Δημοσίου στα ακίνητα που κατέχουν ή νόμονται Μονές χωρίς νόμιμους τίτλους ιδιοκτησίας καθώς και στα ακίνητα που κατέχουν ή νόμονται Μονές και έχουν καταληφθεί από τρίτους.

β. Η παρ. 2 ορίζει τη λήξη της κάθε είδους κατοχής, διοίκησης και διαχείρισης των Μονών στα ακίνητα της προηγούμενης παραγράφου, τα οποία επανέρχονται αυτοδικαίως στη νομή και κατοχή του Δημοσίου. Ορίζει επίσης ότι, ως προς τα ακίνητα αυτά, καταργείται τυχόν χαρακτηρισμός τους ως «διατηρητέας» ή «εμποιητέας» περιουσίας, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Σύμφωνα με την ίδια διάταξη η διοίκηση και διαχείριση των ακινήτων αυτών ασκείται από το Δημόσιο, που έχει και την κυριότητα.

γ. Η παρ. 3 ρυθμίζει τις περιπτώσεις, που ακίνητα της παρ. 1 βρίσκονται στην κατοχή τρίτων λόγω μίσθωσης ή άλλης έννομης σχέσης ή γενικά υπάρχουν ενσχυικά δικαιώματα τρίτων ως προς τα ακίνητα αυτά. Στις περιπτώσεις αυτές παρέχεται χρόνος έξι μηνών για τη λήξη της έννομης σχέσης ή των ενσχυικών δικαιωμάτων, ώστε να δοθεί η δυνατότητα

και αποίτητες των αξιώσεων των τρίτων ή πραγμάτων του σκοπού των σχέσεων (π.χ. ολοκλήρωσι, καλλιέργειαι και συγκομιδή). Όταν πρόκειται, ειδικότερα, για μισθωτή παρέχεται η δυνατότητα να παραταθεί μέσα στο εξάμηνο με τους ίδιους ή άλλους όρους μέχρι ένα έτος με σύμφωνη μεταξύ του Δημώσιου και του μισθωτή.

2. Σε περίπτωση που κάποια Μονή της οποίας αφιερείται με το νόμο αυτό η κατοχή και εκμετάλλευσή της δημόσιας περιουσίας δεν έχει επαρκή ακίνητη περιουσία και επαρκείς πόρους, παρέχεται με την παρ. 4 η δυνατότητα στο Δημόσιο να παραχωρήσει την κυριότητα ακινήτων μέχρι το 1/4 από αυτά που είχε χωρίς τίτλους στην κατοχή της.

Άρθρο 2.

Το άρθρο 2 περιέχει ειδικές ρυθμίσεις για τη δικαστική προστασία της ιδιοκτησίας τόσο του Δημώσιου όσο και των Μονών και των τρίτων. Επιπλέον περιέχει ρυθμίσεις για την εκκαθάριση και τακτοποίηση ιδιοκτησιακών εκκατεστημένων που δημιουργήσαν σε βάρος καλοπιστών τρίτων καταπατητές και παράνομες μεταβιβάσεις κατεχόμενων από Μονές εκτάσεων του Δημώσιου. Ειδικότερα:

α. Με τις παρ. 1—3 ορίζεται η διαδικασία αποβολής οποιουδήποτε ναμικού ή φυσικού προσώπου (Μονής ή τρίτου) που παραμένει παράνομα στην κατοχή ακινήτου που περιήλθε, σύμφωνα με το άρθρο 1, στην νομή και κατοχή του Δημώσιου. Η αποβολή ενεργείται με πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής.

β. Με τις παρ. 4—6 ρυθμίζεται η ειδική προστασία του αποβαλλόμενου με το πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής. Επειδή το πρωτόκολλο αποτελεί διοικητική πράξη και δημιουργεί διαφορά διοικητικής φύσεως, η ειδική προστασία που παρέχεται στον αποβαλλόμενο συνίσταται στο δικαίωμα άσκησης προσφυγής στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών. Η προσφυγή έχει ως αίτημα την ακύρωση του πρωτοκόλλου μόνο για παράβαση ουσιώδους τύπου ή για έλλειψη νόμιμων προϋποθέσεων. Για την εξασφάλισή πληρέστερης ναμικής προστασίας παρέχεται κατά της απόφασης του Διοικητικού Εφετείου το ειδικό μέσο της αναίρεσης στο Συμβούλιο Επικρατείας.

γ. Για την αποφυγή κάθε αμφιβολίας η παρ. 7 ορίζει ότι ο αποβαλλόμενος, ανεξάρτητα από την προσφυγή κατά του πρωτοκόλλου, και κάθε τρίτος, διατηρούν το δικαίωμα να ασκήσουν τακτική αγωγή στα πολιτικά δικαστήρια, εφόσον προβάλλουν εμπράγματα δικαιώματα στο ακίνητο, από το οποίο αποδήθησαν. Επιπλέον, ως προς την τακτική αγωγή, παρέχεται δύο ειδικές ρυθμίσεις: για την άσκηση τακτικής αγωγής ορίζεται προθεσμία ενός έτους και σε περίπτωση που ζητηθεί μετά την έναρξη της αγωγής να ορισθεί μεσεγγυώχης, ως μεσεγγυώχης ορίζεται υποχρεωτικά ο διαπάχτης, ώστε να μη διαταραχθεί και να μη τεθεί σε κίνδυνο κατά τη διάρκεια της τακτικής δίχης η εκμετάλλευσή του ακινήτου σύμφωνα με τον προορισμό του και γαλή του δημώσιου συμφέροντος.

δ. Σύμφωνα με την παρ. 1 εδ. α' περιττα, α' του άρθρου 1, σε συνδυασμό και με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, το τεκμήριο κυριότητας του Δημώσιου σε νεώριμο ή κατεγόμενο από Μονή ακίνητο δεν υφίσταται, ούτε η νομή και η κατοχή της Μονής λήγει, αν προκύπτει δικαίωμα κυριότητας της Μονής από νόμιμο τίτλο προγενέστερο της κατάθεσης του νομοσχεδίου αυτού. Για να μη δημιουργηθεί οποιαδήποτε αμφιβολία, η παρ. 8 διευκρινίζει ότι και η ύπαρξη αυτού του τίτλου δεν εμπόδιζε το Δημόσιο να τον προσβάλλει και να διεκδικήσει δικαστικώς τα δικαιώματά του σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις. Είναι αυτονόητο —χωρίς να χρειάζεται σχετική πρόβλεψη στο νόμο αυτό— ότι το Δημόσιο μπορεί να προσβάλλει τίτλους ιδιοκτησίας και να διεκδικήσει τα δικαιώματά του με τις γενικές διατάξεις και απέναντι τρίτων.

ε. Η παρ. 9 ορίζει:

- (i) την έννοια του όρου «ακίνητα», που υπάγονται στις ρυθμίσεις των άρθρων 1 και 2 του νόμου αυτού και
- (ii) τον τρόπο με τον οποίο θα τακτοποιηθεί η κυριότητα

σε οικοπέδα που έχουν αποκτηθεί από τρίτους σε δημόσιες εκτάσεις τις οποίες κατείχαν οι Μονές και οι οποίες μεταβιβάσθηκαν παράνομα ή εξεφύγαν από την κατοχή τους.

Ειδικότερα η παρ. 9 περιέχει τις εξής ρυθμίσεις:

(i) Τα εδ. α και β προσδιορίζουν την αντικειμενική έκταση εφαρμογής των άρθρων 1 και 2 του νομοσχεδίου, ορίζοντας ότι ως «ακίνητα» νοούνται τα κάθε είδους αγροτικά και δασικά. Επίσης περιλαμβάνονται και όλα τα (πρώην αγροτικά ή δασικά κλπ.) ακίνητα, που έχουν αποκτήσει οικοπεδική αξία και προσρίζονται για οικοδόμησι, ακόμη και αν έχουν ενταχθεί σε σχέδια πόλης, εφόσον η ένταξη αυτή έχει γίνει μετά το έτος 1952, είτε έχουν οικοδομηθεί είτε όχι. Από το 1952, σύμφωνα με το ν.δ. 2185/52, άρχισαν οι διαπραγματεύσεις παραχώρησης των 4/5 της εκκλησιαστικής περιουσίας στο Δημόσιο. Από τότε άρχισαν σε μεγάλη έκταση, παράνομες συναλλαγές και καταπατήσεις εκτάσεων που ανήκαν στο Δημόσιο, αλλά κατέχονταν από Μονές. Από την εποχή αυτή επικλείνεται ραγδαία και τα ατυχία κέντρα, πράγμα που καθιστούσε εξαιρετικά κερδοφόρες τις καταπατήσεις και τις παράνομες συναλλαγές με σκοπό την οικοπεδοποίηση αγροτικών και δασικών εκτάσεων. Ο σκοπός του νομοσχεδίου, να διασώσει αυτή τη δημόσια κτήση και συγχρόνως να εκκαθαρίσει την ανώμαλη ιδιοκτησιακή κατάσταση που δημιουργήθηκε επιβάλλει να συμπεριληφθούν και τα ακίνητα αυτά. Έτσι, από τα ακίνητα που κατέχουν Μονές χωρίς τίτλους ιδιοκτησίας δεν υπάγονται στις ρυθμίσεις των άρθρων 1 και 2 του νομοσχεδίου μόνο τα πριν από την 1.1.1953 αστικά ακίνητα.

(ii) Με το εδ. γ της παρ. 9 παρέχεται εξουσιοδότηση έκδοσης προεδρικού διατάγματος με κοινή πρόταση των Υπουργών Οικονομικών, Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημώσιων Έργων, με το οποίο θα ορισθούν οι όροι και οι προϋποθέσεις παραχώρησης της κυριότητας οικοπέδων σε ναμικά ή φυσικά πρόσωπα, που έχουν αγοράσει οικόπεδα της κατηγορίας του προηγούμενου εδαφίου. Με αυτό τον τρόπο θα λυθεί ένα κοινωνικό πρόβλημα ιδιοκτησίας που δημιουργήθηκε με παράνομη εκμετάλλευσή δημόσιας γης.

στ. Με την παρ. 10 παρέχεται εξουσιοδότηση ρύθμισης λεπτομερειών προβλημάτων εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 του νομοσχεδίου, που ενδεχόμενα θα προκύψουν μετά τη θέσι, σε ισχύ του.

Άρθρο 3.

Με το άρθρο αυτό διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του νομοσχεδίου ισχύουν για όλες τις Μονές, σε οποιοδήποτε εκκλησιαστικό καθεστώς και αν ανήκουν.

Άρθρο 4.

Με το άρθρο αυτό αναμερώνεται το σύστημα διοίκησης και διαχείρισης της μοναστηριακής περιουσίας. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία στον Ο.Δ.Ε.Π. υπάγεται η διοίκηση μόνο της «εκποιήσεως» περιουσίας των Μονών. Με την παρ. 1 περιέχεται η διοίκηση και η διαχείριση, ολόκληρης της ακίνητης μοναστηριακής περιουσίας («εκποιήσεως» και «διατηρητέας») στον Ο.Δ.Ε.Π. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται και ενιαίο σύστημα και ορθολογικότητα διαχείρισης από ειδικευμένο οργανισμό. Ανάλογη ρύθμιση περιέχει και η παρ. 2 για τη μοναστηριακή περιουσία της Κρήτης.

Με την παρ. 3 παρέχεται εξουσιοδότηση να ρυθμίζονται με προεδρικό διάταγμα θέματα διοίκησης και διαχείρισης της μοναστηριακής περιουσίας που υπάγεται στον Ο.Δ.Ε.Π. και στους Ο.Δ.Μ.Π. της Κρήτης, ώστε να εκσυγχρονιστεί και να γίνεται περισσότερο αποδοτική η αξιοποίηση και οικονομική εκμετάλλευσή της.

Τέλος, με την παρ. 4 παρέχεται εξουσιοδότηση για ρύθμιση θεμάτων διοίκησης και διαχείρισης της μοναστηριακής περιουσίας, που δεν υπάγεται στον Ο.Δ.Ε.Π. και στους Ο.Δ.Μ.Π. της Κρήτης.

Άρθρο 5.

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται θέματα οργάνωσης και λειτουργίας των οργανισμών διοίκησης εκκλησιαστικής περιουσίας, με σκοπό τον εκσυγχρονισμό τους και την εξασφάλιση ουσιαστικής συνεργασίας Εκκλησίας και Πολιτείας στη διαχείριση της εκκλησιαστικής περιουσίας.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία η διοίκηση του Ο.Δ.Ε.Π. συγκροτείται: με πρόσωπα που επιλέγει αποκλειστικά η Διοίκηση της Εκκλησίας της Ελλάδος. Επίσης, η οργάνωση και λειτουργία όλων των οργανισμών διοίκησης εκκλησιαστικής περιουσίας ρυθμίζονται: με κανονισμούς, που εκδίδουν οι Διοικήσεις των Εκκλησιών. Η έκδοση και: ισχύ τέτοιων κανονισμών δε συμβαδίζεται: σήμερα με το άρθρο 43 παρ. 2 του Συντάγματος. Με τις ρυθμίσεις του άρθρου 5 του νομοσχεδίου θεσπίζεται: η ενεργός συμμετοχή της Πολιτείας στην οργάνωση και λειτουργία των Οργανισμών αυτών και αποκαθίσταται: η κανονιστική εξουσία του κράτους στο πλαίσιο του Συντάγματος.

Άρθρο 6.

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται: η εγγραφή στον τακτικό προϋπολογισμό και στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων του Κράτους κονδυλίου για την ενίσχυση των Μονών και: για τη συντήρησή τους, ώστε να διατηρηθούν ως κέντρα λατρείας και μνημεία εθνικής κληρονομιάς.

Αθήνα, 14 Οκτώβρη 1985

Ο: Υπουργό!

Εθνικής Παιδείας
και Θρησκευμάτων
Α ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Οικονομικών
Δ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

Γεωργίας
Γ. ΠΟΤΑΚΗΣ

Περιβάλλοντος, Χωροταξίας
και Δημοσίων Έργων
Ε. ΚΟΥΛΟΥΡΜΠΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ρύθμιση θεμάτων μοναστηριακής περιουσίας.

Άρθρο 1.

1. Θεωρούνται: ότι ανήκουν κατά κυριότητα στο Ελληνικό Δημόσιο τα ακίνητα που βρίσκονται: στη νομή ή στην κατοχή Ιερών Μονών, ανεξάρτητα από τη μορφή διοίκησης, διαχείρισης και εκμετάλλευσής τους, εκτός αν το δικαίωμα κυριότητας της Μονής: α) προκύπτει: από νόμιμο τίτλο προγενέστερο της ημέρας κατάθεσης του σχεδίου νόμου που έχει: ήδη μεταγραφεί: ή θα μεταγραφεί: μέσα σε αποκλειστική προθεσμία μηνός από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, β) έχει: αναγνωριστεί με διάταξη νόμου ή γ) έχει: αναγνωριστεί με ανεξάντητη δικαστική απόφαση: έναντι του Δημοσίου. Το ίδιο ισχύει: και: για ακίνητα που ήταν: στη νομή ή κατοχή Μονής και έχουν καταληφθεί από τρίτους.

2. Από την ισχύ του νόμου αυτού λήγει: αυτοδικαίως η νομή ή κατοχή των Μονών στα ακίνητα που θεωρούνται, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, ότι ανήκουν στο Δημόσιο. Η κατοχή και η νομή των ακινήτων αυτών περιέρχεται από την ίδια χρονολογία αυτοδικαίως στο Δημόσιο. Κάθε μορφή διοίκησης, διαχείρισης και εκμετάλλευσής των ακινήτων αυτών παύει: από την ίδια χρονολογία, ανεξάρτητα αν τα ακίνητα αυτά υπάγονταν, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, στη διατηρητέα ή στην εκποιήσιμα περιουσία. Ο χαρακτηρισμός αυτός με όλες τις νομικές συνέπειές του καταργείται και: στις εξής το Δημόσιο ασκεί: έναντι των Μονών, των Οργανισμών Διαχείρισης της περιουσίας τους και: οποιουδήποτε τρίτου τα

δικαιώματα που απορρέουν από την κυριότητα, τη νομή και την κατοχή του. Τη διοίκηση και διαχείριση στα ακίνητα αυτά ασκεί το Υπουργείο Γεωργίας κατά την ισχύουσα νομοθεσία.

3. Ενοχικά δικαιώματα ή άλλες έννομες σχέσεις τρίτων σε ακίνητα που θεωρούνται: κατά την παράγραφο 1 ότι ανήκουν στο Δημόσιο, λήγουν αυτοδικαίως: εξή: μήνες μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Κατά τη διάρκεια του παραπάνω εξαμήνου μισθώσεις που είχαν συνταχθεί πριν από την ισχύ του νόμου αυτού μπορεί να παραταθούν το πολύ για ένα έτος με συνέβαση μεταξύ του Δημοσίου και των μισθωτών, με τους ίδιους ή άλλους όρους.

4. Σε Μονές που δεν έχουν επαρκή ακίνητη περιουσία και: επαρκείς πόρους επιτρέπεται να παραχωρηθούν: κατά κυριότητα ακίνητα αξίας μέχρι: του ενός πεπταίου από εκείνα που βρίσκονταν στην κατοχή τους κατά την παράγραφο 1. Η παραχώρηση γίνεται: μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός έτους από την ισχύ του νόμου αυτού, με συνέβαση μεταξύ του Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Γεωργίας, και του νομικού προσώπου που έχει, κατά την ισχύουσα νομοθεσία, τη διοίκηση της περιουσίας της Μονής.

Άρθρο 2.

1. Μέτα σε προθεσμία δύο μηνών από την ισχύ του νόμου αυτού, και: στις περιπτώσεις της παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου, από τη λήξη της εξαμήνης προθεσμίας ή του χρόνου παράτασης της μισθωσης, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατέχει: κίνητο από αυτά που θεωρούνται, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 1, ότι ανήκουν στο Δημόσιο, έχει: υποχρέωση να το παραδώσει: στον προϊστάμενο της αρμόδιας γεωργικής υπηρεσίας. Για την παράδοση και παραλαβή συντάσσεται: ατελώς σχετικό πρωτόκολλο.

2. Αν η προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου παύσει: να ισχύει, ο προϊστάμενος της βασικής ή γεωργικής υπηρεσίας, στην περιέερα της οποίας βρίσκεται: το ακίνητο, εκδίδει: πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής εναντίον κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου που εξακολουθεί να κατέχει: το κίνητο.

3. Το πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής επιδίδεται: στον κάτοχο του ακινήτου και: εκτελείται: αναγκαστικά δεκαπέντε ημέρες μετά την επίδοσή του. Η εκτέλεση γίνεται: από όργανα της βασικής ή γεωργικής υπηρεσίας, τα οποία συντάσσουν: σχετική έκθεση. Από την επίδοση στον αποβαλλόμενο της έκθεσης αυτής απαγορεύεται: κάθε πράξη νομής ή κατοχής στο ακίνητο. Ο παράβατης τιμωρείται, εφόσον δεν υπάρχει: άλλο, έκτετερο αδίκημα, με φυλάκιση: μέχρις ενός έτους.

4. Ο αποβαλλόμενος έχει: δικαίωμα να ασκήσει: προσφυγή, με αίτημα την ακύρωση του πρωτοκόλλου, αν αυτό εκδόθηκε: κατά παράβαση ουσιαστικού τύπου ή χωρίς να συντρέχουν: οι νόμιμες προϋποθέσεις.

5. Η προσφυγή ασκείται: μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την επίδοση του πρωτοκόλλου. Η προθεσμία και: η άσκηση της προσφυγής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση του πρωτοκόλλου. Αρμόδιο για την εκδίκαση της προσφυγής είναι: το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται: αναλόγως οι: διατάξεις του κώδικα φορολογικής δικονομίας.

6. Η απόφαση του Διοικητικού Εφετείου υπόκειται: σε αντίρρηση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η αίτηση αντίρρησης ασκείται: μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την επίδοση της απόφασης του Εφετείου.

7. Ανεξάρτητα από την άσκηση προσφυγής κατά του πρωτοκόλλου διοικητικής αποβολής ο αποβαλλόμενος με το πρωτόκολλο και: κάθε τρίτος, εφόσον προβάλλουν εμπόγματα δικαιώματα πάνω στο ακίνητο διατηρούν το δικαίωμα να ασκήσουν: αγωγή ενώπιον του αρμόδιου τακτικού πολιτικού δικαστηρίου, κατά τις γενικές διατάξεις. Η αγωγή αυτή ασκείται: μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός έτους, που αρχίζει:

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «Υποχρεώσεις της Ελλάδας προς το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο της Φλωρεντίας — χορήγηση υποτροφιών σε Έλληνες ερευνητές του Ινστιτούτου αυτού».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου που εκδίδεται ύστερα από το Ν. 1628/1986, με τον οποίο η Ελλάδα κύρωσε: 1) τη σύμβαση για την ίδρυση ενός Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου, 2) το Πρωτόκολλο σχετικά με τα προνόμια και τις ασυλίες του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου και 3) την τελική Πράξη αυτής, σκοπεύεται η νομοθετική ρύθμιση των οικονομικών υποχρεώσεων της Χώρας που απορρέουν από τις διατάξεις αυτές, καθώς και των υποτροφιών που χορηγούνται σε ερευνητές του Ινστιτούτου.

Με το άρθρο 1 του σχεδίου νόμου ορίζεται το Υπουργείο Παιδείας ως ο αρμόδιος φορέας για την ανάληψη της υποχρέωσης:

α) καταβολής συνεισφοράς στον προϋπολογισμό του Ινστιτούτου, η οποία, κατόπιν συμφωνίας έχει οριστεί στο 1,75 του προϋπολογισμού του, ποσοστό που θα διαμοιραστεί και με τη διαδικασία του άρθρου 32 παρ. 2 της σύμβασης και:

β) κάλυψης των οδοιπορικών και εξόδων διαμονής ενός (1) Έλληνα εκπαιδευτικού, που θα μετέχει στο Ανώτατο Συμβούλιο του Ινστιτούτου (άρθρ. 6 παρ. 1 της σύμβασης).

Με το άρθρο 2 ορίζεται ότι το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών είναι αρμόδιο για τη χορήγηση υποτροφιών σε Έλληνες ερευνητές που γίνονται δεκτοί από το Ινστιτούτο ως υποψήφιοι της Ελλάδας (άρθρο 17 της σύμβασης). Δίνεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων όπως, με απόφασή του καθορίζει τον αριθμό των χορηγούμενων υποτροφιών, ενώ το ποσό τους θα καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών, εντός των ορίων που καθορίζονται εκάστοτε από τη Νομισματική Επιτροπή. Για τον τρόπο, τους όρους και τις προϋποθέσεις χορήγησης των υποτροφιών εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις για το Λ.Κ.Υ. για τα θέματα που δεν ρυθμίζονται από το Ν. 1628/1986.

Με το άρθρο 3 καλύπτεται η χορήγηση υποτροφιών στους δύο Έλληνες ερευνητές που έγιναν δεκτοί από το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο πριν δημοσιευθεί ο Ν. 1628/86.

Τέλος το άρθρο 4 περιλαμβάνει την αναγκαία τελική διάταξη για την εφαρμογή του νόμου.

Αθήνα, 11 Φεβρουαρίου 1987

Ο Υπουργός

Εθν. Παιδείας και Θρησκ.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ

Οικονομικών
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Υποχρεώσεις της Ελλάδας προς το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο της Φλωρεντίας — χορήγηση υποτροφιών σε Έλληνες ερευνητές του Ινστιτούτου αυτού.

Άρθρο 1.

1. Για την αντιμετώπιση των οικονομικών υποχρεώσεων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, που απορρέουν από την κύρωση με το νόμο 1628/1986 (ΦΕΚ 98) της σύμβασης για την ίδρυση Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου, του Πρωτοκόλλου σχετικά με τα προνόμια και τις ασυλίες του Ινστιτούτου αυτού και της Τελικής Πράξης, εγγράφονται οι αναγκαίες πιστώσεις στον προϋπολογισμό εξόδων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

2. Οι οικονομικές αυτές υποχρεώσεις είναι:

α. Η καταβολή της υποχρεωτικής συνεισφοράς στον προϋπολογισμό του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου, όπως αυτή καθορίζεται κάθε φορά, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης και:

β. Η κάλυψη των εξόδων διαμονής και επιστροφής, καθώς και των εξόδων διαμονής των Ελλήνων εκπαιδευτικών που μετέχουν στο Ανώτατο Συμβούλιο του Ινστιτούτου.

Άρθρο 2.

1. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, καθορίζεται ο αριθμός των υποτροφιών που χορηγούνται από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών σε Έλληνες ερευνητές του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου.

2. Το χρηματικό ποσό που καταβάλλεται στους υπότροφους ερευνητές καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών.

3. Για τους όρους, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία χορήγησης των υποτροφιών αυτού του άρθρου εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν. 1628/1986 και για όλα θέματα δε ρυθμίζονται από αυτές, εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών.

Άρθρο 3.

Ειδικά για όσους έχουν εισαχθεί στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο, κατά το ακαδημαϊκό έτος 1986—87, οι υποτροφίες χορηγούνται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου και καλύπτουν το χρονικό διάστημα από 1.9.1986 μέχρι 31.8.1988.

Άρθρο 4.

Με την επισύλαξη των διατάξεων του προηγούμενου άρθρου, η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Φεβρουαρίου 1987

Ο Υπουργός

Εθν. Παιδείας και Θρησκ.
ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ

Οικονομικών
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

Αριθ. 31/2/1987

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Υποχρεώσεις της Ελλάδας προς το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο της Φλωρεντίας — χορήγηση υποτροφιών σε Έλληνες ερευνητές του Ινστιτούτου αυτού».

Με τις διατάξεις του πιο πάνω σχεδίου νόμου προβλέπεται τα εξής:

1. Ορίζεται το Υπουργείο Παιδείας ως ο αρμόδιος φορέας για την ανάληψη των υποχρεώσεων της Χώρας που απορρέουν από το Ν. 1628/1986, με τον οποίο κυρώθηκε η σύμβαση ίδρυσης Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου κ.λπ.

2. Ορίζεται το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών ως ο αρμόδιος φορέας για τη χορήγηση υποτροφιών σε Έλληνες ερευνητές που γίνονται δεκτοί από το Ινστιτούτο ως υποψήφιοι της Ελλάδας κ.λπ.

Από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκαλείται νέα δαπάνη του Κρατικού Προϋπολογισμού πέραν της δαπάνης που είχε προβλεφθεί κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου (ήδη Ν. 1628/1986), με το οποίο κυρώθηκε η σύμβαση για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου.

Αθήνα, 11 Φεβρουαρίου 1987

Ο Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΟΥΤΣΟΣ